

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 2.12.2015
COM(2015) 595 final

2015/0275 (COD)

Prijedlog

**DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
o izmjeni Direktive 2008/98/EZ o otpadu**

(Tekst značajan za EGP)

{SWD(2015) 259 final}
{SWD(2015) 260 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

1.1. Opći kontekst

Gospodarstvo Unije trenutačno gubi znatnu količinu potencijalnih sekundarnih sirovina koje se nalaze u tokovima otpada. Ukupna količina nastalog otpada u EU-u u 2013. iznosila je približno 2,5 milijardi tona, od čega 1,6 milijardi tona nije bilo ponovno upotrijebljeno ili reciklirano, što je gubitak za europsko gospodarstvo. Procjenjuje se da se dodatnih 600 milijuna tona moglo reciklirati ili ponovno upotrijebiti. Na primjer, tek je ograničeni udio (43 %) komunalnog otpada nastalog u Uniji recikliran, dok je ostatak odložen na odlagališta (31 %) ili spaljen (26 %). Unija tako propušta znatnu priliku za poboljšanje učinkovitosti uporabe resursa i stvaranje više kružnog gospodarstva.

Kad je riječ o gospodarenju otpadom, Unija je suočena i s velikim razlikama među državama članicama. U 2011. šest je država članica na odlagališta odložilo manje od 3 % svojeg komunalnog otpada, 18 ih je na odlagališta odložilo više od 50 %, a neke čak i više od 90 %. Navedene je razlike potrebno hitno smanjiti.

Prijedlozi za izmjenu Direktive 2008/98/EZ o otpadu¹, Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu², Direktive 1999/31/EZ o odlagalištima otpada³, Direktive 2000/53/EZ o otpadnim vozilima⁴, Direktive 2006/66/EZ o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima⁵ te Direktive 2012/19/EU o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi⁶ dio su Paketa za kružno gospodarstvo koji uključuje i Komunikaciju Komisije „Zatvaranje kruga – akcijski plan EU-a za kružno gospodarstvo”.

1.2. Razlozi za prijedlog i njegovi ciljevi

Nedavna kretanja upućuju na to da je moguće ostvariti daljnji napredak u pogledu učinkovitosti uporabe resursa i da se time mogu ostvariti velike koristi za gospodarstvo, okoliš i društvo. Pretvaranje otpada u resurse bitan je element povećanja učinkovitosti uporabe resursa i zatvaranja kruga u kružnom gospodarstvu.

Pravno obvezujući ciljevi u zakonodavstvu EU-a ključni su pokretač poboljšanja prakse gospodarenja otpadom, poticanja inovacija u recikliranju, ograničavanja odlaganja na odlagališta i stvaranja poticaja za promjenu ponašanja potrošača. Dalnjim razvojem politika u području otpada mogu se ostvariti znatne koristi: održivi rast i otvaranje radnih mjeseta, smanjenje emisija stakleničkih plinova, izravne uštede povezane s boljom praksom gospodarenja otpadom i bolji okoliš.

---

¹ Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.).

² Direktiva 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 365, 31.12.1994. str. 10.)

³ Direktiva Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada (SL L 182, 16.7.1999., str. 1.)

⁴ Direktiva 2000/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. studenoga 2000. o otpadnim vozilima (SL L 269, 21.10.2000., str. 34. – 43.)

⁵ Direktiva 2006/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te stavljanju izvan snage Direktive 91/157/EEZ (SL L 266, 26.9.2006., str. 1. – 14.)

⁶ Direktiva 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (SL L 197, 24.7.2012., str. 38. – 71.).

Prijedlog za izmjenu Direktive 2008/98/EZ odgovor je na pravnu obvezu revizije ciljeva u području gospodarenja otpadom iz te Direktive. Prijedlozi koji su dio Paketa za kružno gospodarstvo i kojima se izmjenjuje šest navedenih direktiva dijelom se temelje na prijedlogu koji je Komisija iznijela u srpnju 2014., a potom povukla u veljači 2015. Oni su u skladu s ciljevima Plana za učinkovitu uporabu resursa⁷ i Sedmog programa djelovanja za okoliš⁸, uključujući potpunu provedbu hijerarhije otpada⁹ u svim državama članicama, pad absolutnog nastanka otpada i nastanka otpada po stanovniku, čime se osigurava visokokvalitetno recikliranje i uporaba recikliranog otpada kao važnog, pouzdanog izvora sirovina za Uniju. Njima se pridonosi i provedbi Inicijative EU-za sirovine¹⁰ te se uzima u obzir potreba za sprečavanjem stvaranja otpada od hrane. Osim toga, tim se prijedlozima pojednostavnjuju zahtjevi za izvješćivanje uvršteni u svih šest direktiva.

2. REZULTATI SAVJETOVANJA SA ZAINTERESIRANIM STRANAMA I PROCJENA UTJECAJA

2.1. Studije

Prijedlozima i pratećom procjenom utjecaja procjenjuju se tehnološki, socioekonomski i troškovni aspekti provedbe i daljnji razvoj zakonodavstva EU-a u području otpada. Dodatak procjeni utjecaja izrađen je radi analize mogućih učinaka dodatnih varijanti glavnih opcija politika definiranih u procjeni utjecaja.

2.2. Interno savjetovanje

Upravljačka skupina za procjenu utjecaja Komisije koju čine različite službe Komisije (SG, ECFIN, ENTR, GROW, CLIMA, JRC i ESTAT) pratila je pripremu zakonodavnih prijedloga.

2.3. Vanjsko savjetovanje

Komisija je sastavila okvirni popis pitanja koje je potrebno rješavati, a prvi razgovori s glavnim dionicima započeli su u veljači 2013. U lipnju 2013. pokrenuto je, a u rujnu 2013. završeno javno internetsko savjetovanje u skladu s minimalnim standardima za savjetovanje. Podneseno je 670 odgovora, što odražava veliku zabrinutost javnosti u pogledu stanja gospodarenja otpadom u EU-u i visoka očekivanja od djelovanja EU-a u tom području. Od lipnja do rujna 2015. održavalo se posebno savjetovanje država članica te šire savjetovanje o kružnom gospodarstvu.

2.4. Procjena utjecaja

Izvješće o procjeni utjecaja i informativni sažetak objavljeni su zajedno s prijedlogom donesenim u lipnju 2014.¹¹ U okviru procjene utjecaja, koja i dalje služi kao glavna analitička osnova za revidirane zakonodavne prijedloge, ocjenjuju se glavni utjecaji različitih opcija politika na okoliš, društvo i gospodarstvo kako bi se poboljšalo gospodarenje otpadom u EU-u. Različite razine ambicije procjenjuju se i uspoređuju s „osnovnim scenarijem” kako bi se utvrdili najprikladniji instrumenti i konkretni ciljevi te istovremeno troškovi sveli na najmanju, a koristi na najveću moguću mjeru.

⁷ COM(2011) 571.

⁸ Odluka br. 1386/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o Općem programu djelovanja Unije za okoliš do 2020. „Živjeti dobro unutar granica našeg planeta” (SL L 354, 28.12.2013., str. 171.)

⁹ U hijerarhiji otpada prednost se daje sprečavanju, zatim ponovnoj uporabi, recikliranju prije energetske oporabe te zbrinjavanju koje uključuje odlaganje na odlagališta i spaljivanje bez energetske oporabe.

¹⁰ COM(2008) 699 i COM(2014) 297.

¹¹ COM(2014) 397.

Odbor Komisije za procjenu utjecaja 8. travnja 2014. dao je pozitivno mišljenje o procjeni utjecaja i izdao niz preporuka za prilagodbu izvješća. Odbor je zatražio da se dodatno pojasne definicija problema i potreba za novim srednjoročnim ciljevima, potkrijepe argumenti za zabranu odlagališta otpada sa stajališta supsidijarnosti i proporcionalnosti te za ujednačene ciljeve za sve države članice te da se detaljnije objasni na koji se način u okviru prijedloga u obzir uzimaju razlike u uspješnosti država članica.

Zahvaljujući procjeni utjecaja zaključeno je da će se kombinacijom opcija ostvariti sljedeće koristi:

- smanjenje administrativnog opterećenja, posebno za mala društva ili poduzeća, pojednostavljenje i bolja provedba, između ostalog i time da se ciljevi zadrže na razini svrshodnosti,
- stvaranje radnih mjesta: do 2035. moglo bi se izravno stvoriti više od 170 000 radnih mjesta, a većinu njih ne bi se moglo premjestiti izvan EU-a,
- smanjenje emisija stakleničkih plinova: u razdoblju od 2015. do 2035. moglo bi se izbjegći više od 600 milijuna tona emisija stakleničkih plinova,
- pozitivni učinci na konkurentnost u gospodarenju otpadom i reciklažnim sektorima u EU-u te na proizvodni sektor EU-a (bolji programi proširene odgovornosti proizvođača, smanjenje rizika povezanih s pristupom sirovinama),
- ponovno uključenje sekundarnih sirovina u gospodarstvo EU-a, čime će se smanjiti ovisnost EU-a o uvozu sirovina.

Uz zakonodavni prijedlog izdana je i analitička obavijest kao dodatak procjeni utjecaja. U toj su obavijesti analizirane brojne opcije i varijante u cilju boljeg uzimanja u obzir različitih početnih položaja svake države članice.

3. PRAVNI ELEMENTI PRIJEDLOGA

3.1. Sažetak predloženih mjera

Glavni su elementi prijedloga za izmjenu zakonodavstva EU-a u području otpada:

- usklađivanje definicija,
- povećanje cilja povezanog s pripremom za ponovnu uporabu i recikliranje komunalnog otpada na 65 % do 2030.,
- povećanje ciljeva povezanih s pripremom za ponovnu uporabu i recikliranje ambalažnog otpada i pojednostavljenje skupa ciljeva,
- postupno ograničavanje odlaganja komunalnog otpada na odlagališta na 10 % do 2030.,
- bolja usklađenost i pojednostavljenje pravnog okvira u području nusproizvoda i prestanka statusa otpada,
- nove mjere za promicanje sprečavanja nastanka otpada, uključujući i u području otpada od hrane, i njegove ponovne uporabe,
- uvođenje minimalnih operativnih uvjeta za proširenu odgovornost proizvođača,
- uvođenje sustava ranog upozoravanja za praćenje usklađenosti s ciljevima povezanim s recikliranjem,
- pojednostavljenje i reguliranje obveza izvješćivanja,
- usklađivanje s člancima 290. i 291. UFEU-a o delegiranim i provedbenim aktima.

3.2. Pravna osnova i pravo na djelovanje

Ovim se prijedlozima izmjenjuje šest direktiva koje se bave gospodarenjem različitim vrstama otpada. Prijedlozi za izmjenu Direktive 2008/98/EZ, Direktive 1999/31/EZ, Direktive 2000/53/EZ, Direktive 2006/66/EZ i Direktive 2012/19/EU temelje se na članku 192. stavku 1. UFEU-a, dok se prijedlog za izmjenu Direktive 94/62/EZ temelji na članku 114. UFEU-a.

Člankom 11. stavkom 2. Direktive 2008/98/EZ postavlja se cilj od 50 % za pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje kućanskog i sličnog otpada te cilj od 70 % za pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i druge načine materijalne oporabe neopasnog građevinskog otpada i otpada od rušenja do 2020. U skladu s člankom 11. stavkom 4., Komisija je najkasnije do 31. prosinca 2014. morala preispitati te ciljeve kako bi ih po potrebi ojačala i eventualno postavila ciljeve za druge tokove otpada, uzimajući u obzir sve bitne učinke postavljanja ciljeva na okoliš, gospodarstvo i društvo. U skladu s člankom 9. točkom (c) Komisija je na temelju najbolje dostupne prakse do kraja 2014. morala utvrditi ciljeve za sprečavanje stvaranja otpada i odvajanje stvaranja otpada od gospodarskog rasta za 2020., uključujući, ako je potrebno, reviziju pokazatelja iz članka 29. stavka 4. Konačno, u skladu s člankom 37. stavkom 4., u prvom izvještu koje se podnosi do 12. prosinca 2014. Komisija je morala procijeniti niz mjera, uključujući sustave odgovornosti proizvođača za posebne tokove otpada, ciljeve, pokazatelje i mjere koje se odnose na recikliranje, kao i postupke energetske i materijalne oporabe materijala koji mogu pridonijeti učinkovitijem ispunjavanju ciljeva navedenih u člancima 1. i 4.

Člankom 5. stavkom 2. Direktive 1999/31/EZ postavljaju se tri cilja za preusmjeravanje biorazgradivog komunalnog otpada s odlagališta i zabranjuje se odlaganje određenih tokova otpada na odlagališta. Države članice moraju ispuniti posljednji cilj povezan s preusmjeravanjem biorazgradivog komunalnog otpada s odlagališta do 16. srpnja 2016. U skladu s člankom 5. stavkom 2., taj se cilj do 16. srpnja 2014. mora preispitati, s obzirom na praktično iskustvo koje su države članice stekle u provođenju prethodnih dvaju ciljeva, radi njegova potvrđivanja ili izmjene, a sve radi osiguravanja visoke razine zaštite okoliša.

Člankom 6. stavkom 1. Direktive 94/62/EZ postavljaju se ciljevi za oporabu i recikliranje ambalažnog otpada koji se, u skladu s člankom 6. stavkom 5., ponovo utvrđuju svakih pet godina na temelju praktičnog iskustva stečenog u državama članicama te nalaza znanstvenih istraživanja i tehnika ocjenjivanja kao što su procjene životnog ciklusa proizvoda i analiza troškova i koristi.

3.3. Načela supsidijarnosti i proporcionalnosti

Prijedlozi su u skladu s načelima supsidijarnosti i proporcionalnosti utvrđenima u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. Prijedlozi su ograničeni na izmjenu navedenih direktiva pružanjem okvira za uspostavu zajedničkih ciljeva, dok se državama članicama daje sloboda odlučivanja o detaljnem načinu njihove provedbe.

3.4. Dokumenti s obrazloženjima

Komisija smatra da su dokumenti s obrazloženjima mjera država članica za prenošenje navedenih direktiva nužni radi poboljšanja kvalitete informacija o njihovu prenošenju.

Zakonodavstvo o otpadu u državama članicama često se prenosi vrlo decentralizirano, među ostalim na regionalnoj ili lokalnoj razini i s pomoću velikog broja pravnih akata, ovisno o administrativnoj strukturi pojedine države članice. Kao posljedica toga, pri prenošenju izmijenjenih direktiva države članice možda moraju izmijeniti čitav niz zakonodavnih akata na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini.

Prijedlozima se izmjenjuje šest različitih direktiva o otpadu i utječe na brojne pravne obvezujuće obveze, uključujući opsežnu izmjenu ciljeva iz Direktive 2008/98/EZ, Direktive 1999/31/EZ i Direktive 94/62/EZ te pojednostavljenje Direktive 2000/53/EZ, Direktive 2006/66/EZ i Direktive 2012/19/EU. To je složena revizija zakonodavstva o otpadu koja će možda utjecati na niz nacionalnih zakonodavnih akata.

Revidirani ciljevi povezani s gospodarenjem otpadom, sadržani u izmijenjenim direktivama, međusobno su povezani i trebalo bi ih pažljivo prenijeti u nacionalno zakonodavstvo te kasnije uvrstiti u nacionalne sustave gospodarenja otpadom.

Predloženim će se odredbama utjecati na širok raspon privatnih i javnih dionika u državama članicama te će se znatno utjecatina planirana ulaganja u infrastrukturu za gospodarenje otpadom. Potpuno i točno prenošenje novog zakonodavstva nužno je kako bi se zajamčilo ostvarenje ciljeva koje sadržava (npr. zaštita zdravlja ljudi i okoliša, povećanje učinkovitosti uporabe resursa, osiguravanje funkciranja unutarnjeg tržišta te izbjegavanje prepreka trgovini i ograničavanja tržišnog natjecanja u EU-u).

Zahtjev za dostavljanje dokumenata s obrazloženjima može predstavljati dodatno administrativno opterećenje za neke države članice. Međutim, dokumenti s obrazloženjima potrebni su kako bi se omogućila učinkovita provjera potpunog i točnog prenošenja koje je nužno iz navedenih razloga, a ne postoje manje opterećujuće mjere kojima bi se omogućila učinkovita provjera. Nadalje, dokumentima s obrazloženjima može se znatno pridonijeti smanjenju administrativnog opterećenja praćenja usklađenosti koje provodi Komisija; bez tih dokumenata, za praćenje načina prenošenja u svim državama članicama trebalo bi izdvojiti znatna sredstva i učestalo komunicirati s nadležnim tijelima pojedinih zemalja.

S obzirom na navedeno, primjерeno je od država članica zatražiti da uz obavijest o svojim mjerama prenošenja dostave jedan dokument ili više njih u kojima se objašnjava odnos između odredaba direktiva o izmjeni zakonodavstva EU-a o otpadu i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje.

3.5. Delegirane i provedbene ovlasti Komisije

Delegirane i provedbene ovlasti Komisije navedene su, a odgovarajući postupci za donošenje tih akata utvrđeni su u članku 1. stavcima 4., 5., 6., 9., 11., 14., 15., 18., 19., 21. i 22. prijedloga koji se odnosi na Direktivu 2008/98/EZ, članku 1. stavcima 4., 6., 7., 9. i 10. prijedloga koji se odnosi na Direktivu 94/62/EZ, članku 1. stavcima 6. i 7. prijedloga koji se odnosi na Direktivu 1999/31/EZ te izmjenama predloženima u člancima 1. i 3. prijedloga koji se odnosi na direktive 2000/53/EZ i 2012/19/EU.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Prijedlozima se neće utjecati na proračun Europske unije te mu stoga nije priložen financijski izvještaj predviđen člankom 31. Financijske uredbe (Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002).

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Direktive 2008/98/EZ o otpadu

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹²,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija¹³,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Gospodarenje otpadom u Uniji trebalo bi poboljšati u cilju zaštite, očuvanja i poboljšanja kvalitete okoliša, zaštite ljudskog zdravlja, osiguranja razborite i racionalne uporabe prirodnih resursa te promicanja više kružnoga gospodarstva.
- (2) Ciljeve utvrđene Direktivom 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹⁴ u pogledu pripreme za ponovnu uporabu i recikliranje otpada trebalo bi izmijeniti kako bi se njima bolje odražavala nastojanja Unije da prijeđe na kružno gospodarstvo.
- (3) Brojne države članice tek trebaju razviti potrebnu infrastrukturu za gospodarenje otpadom. Stoga je ključno utvrditi dugoročne ciljeve politika u cilju usmjeravanja mjera i ulaganja, posebno sprečavanjem izgradnje prekomjernih strukturnih kapaciteta za obradu preostalog otpada i zadržavanja materijala koji se mogu reciklirati na dnu hijerarhije otpada.
- (4) Komunalni otpad čini između 7 % i 10 % ukupnog otpada koji nastaje u EU-u, no to je jedan od tokova otpada kojima se najteže gospodari, a način gospodarenja, u pravilu, pouzdano upućuje na kvalitetu općeg sustava gospodarenja otpadom u nekoj zemlji. Izazovi gospodarenja komunalnim otpadom proizlaze iz njegova vrlo složenog i mješovitog sastava, neposredne blizine građana stvorenom otpadu i vrlo velike javne vidljivosti. Kao posljedica toga, za gospodarenje tim otpadom potreban je vrlo složen sustav koji obuhvaća učinkovit program prikupljanja otpada, aktivno uključivanje građana i poduzeća, infrastrukturu prilagođenu specifičnom sastavu otpada i razrađen

¹² SL C , , str. .

¹³ SL C , , str. .

¹⁴ Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.).

sustav financiranja. Zemlje koje su razvile učinkovite sustave gospodarenja komunalnim otpadom općenito postižu bolje rezultate u cijelokupnom gospodarenju otpadom.

- (5) U Direktivu 2008/98/EZ potrebno je uvrstiti definicije komunalnog otpada, građevinskog otpada i otpada od rušenja, konačnog postupka recikliranja i nasipavanja u svrhu pojašnjenja područja primjene navedenih pojmova.
- (6) Kako bi se osiguralo da su ciljevi u pogledu recikliranja utemeljeni na pouzdanim i usporedivim podatcima te kako bi se omogućilo bolje praćenje napretka pri postizanju tih ciljeva, definicija komunalnog otpada iz Direktive 2008/98/EZ trebala bi biti u skladu s definicijom koju u statističke svrhe upotrebljavaju Ured za statistiku Europske unije i Organizacija za gospodarsku suradnju i razvoj te na temelju koje države članice dostavljaju podatke već nekoliko godina. Definicija komunalnog otpada iz ove Direktive neutralna je u smislu javnog ili privatnog statusa subjekta koji gospodari otpadom.
- (7) Države članice trebale bi primjenjivati odgovarajuće poticaje za primjenu hijerarhije otpada, posebno finansijske poticaje usmjerenе na postizanje ciljeva u pogledu sprečavanja stvaranja otpada i recikliranja iz ove Direktive, na primjer naknade za odlaganje na odlagalištu ili spaljivanje, programe „plati koliko baciš”, programe proširene odgovornosti proizvođača te poticaje za lokalna tijela.
- (8) Kako bi se subjektima na tržištima sekundarnih sirovina omogućila veća sigurnost u pogledu tvari ili predmeta koji se smatraju otpadom ili ne te kako bi se promicali ravnopravni uvjeti, važno je na razini Unije utvrditi usklađene uvjete prema kojima bi se tvari ili predmete smatralo nusproizvodima, a otpad koji je prošao postupak uporabe prestalo smatrati otpadom. Ako je to potrebno radi osiguravanja neometanog funkcioniranja unutarnjeg tržišta ili visoke razine zaštite okoliša diljem Unije, Komisija bi trebala biti ovlaštena za donošenje delegiranih akata kojima se utvrđuju detaljni kriteriji za primjenu takvih usklađenih uvjeta na određeni otpad, uključujući za posebne namjene.
- (9) Programi proširene odgovornosti proizvođača bitan su dio učinkovitog gospodarenja otpadom, ali njihova učinkovitost i uspešnost znatno se razlikuju među državama članicama. Stoga je potrebno uspostaviti minimalne operativne zahteve za proširenu odgovornost proizvođača. Tim bi se zahtjevima trebali smanjiti troškovi i povećati uspešnost, osigurati ravnopravni uvjeti, uključujući uvjete za mala i srednja poduzeća, te izbjegići prepreke za neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Njima bi se trebalo pridonijeti i uključivanju troškova proizvoda na kraju vijeka uporabe u njihove cijene te poticanju proizvođača da više uzimaju u obzir mogućnosti recikliranja i ponovne uporabe pri osmišljavanju proizvoda. Ti bi se zahtjevi trebali primjenjivati na nove i postojeće programe proširene odgovornosti proizvođača. Međutim, za prilagodbu strukture i postupaka postojećih programa proširene odgovornosti proizvođača novim zahtjevima nužno je prijelazno razdoblje.
- (10) Sprečavanje stvaranja otpada najučinkovitiji je način poboljšanja učinkovitosti uporabe resursa i smanjenja utjecaja otpada na okoliš. Stoga je važno da države članice poduzmu odgovarajuće mjere za sprečavanje nastanka otpada te da prate i procjenjuju napredak njihove provedbe. Za osiguranje ujednačenog mjerenja cijelokupnog napretka provedbe mjera za sprečavanje nastanka otpada trebalo bi utvrditi zajedničke pokazatelje.

- (11) Tvari biljnog podrijetla iz poljoprivredno-prehrambene industrije i hrana neživotinjskog podrijetla koja više nije namijenjena prehrani ljudi, a koje su namijenjene za uporabu kao hrana za životinje, podliježu Uredbi (EZ) br. 767/2009¹⁵ i ne smatraju se otpadom za potrebe te Uredbe. Stoga se Direktiva 2008/98/EZ ne bi trebala primjenjivati na navedene proizvode i tvari kad ih se upotrebljava kao hranu za životinje, a područje primjene te Direktive potrebno je pojasniti na odgovarajući način.
- (12) Države članice trebale bi poduzeti mjere za promicanje sprečavanja rasipanja hrane u skladu s Programom za održivi razvoj do 2030. koji je donijela Opća skupština Ujedinjenih naroda 25. rujna 2015., a posebno njegov cilj smanjenja otpada od hrane na pola do 2030. Tim bi se mjerama trebalo nastojati spriječiti nastanak otpada od hrane u primarnoj proizvodnji, u preradi i proizvodnji, u maloprodaji i ostaloj distribuciji hrane, u restoranima i na mjestima na kojima se poslužuje hrana te u kućanstvima. Uzimajući u obzir koristi od sprečavanja nastanka otpada od hrane za okoliš i gospodarstvo, države članice trebale bi uspostaviti posebne mjere za sprečavanje nastanka otpada od hrane i mjeriti napredak smanjenja otpada od hrane. Radi lakše razmjene dobre prakse diljem EU-a među državama članicama i među subjektima u prehrambenoj industriji, potrebno je uspostaviti ujednačene metodologije takvog mjerenja. Izvješće o razinama otpada od hrane trebalo bi podnosi jedanput u dvije godine.
- (13) Industrijski otpad, neki dijelovi trgovackog otpada i otpad od industrije vađenja minerala iznimno su raznoliki u smislu sastava i obujma te se znatno razlikuju ovisno o gospodarskoj strukturi države članice, strukturi industrije ili trgovackog sektora koji stvaraju otpad i gustoći industrije ili trgovine na određenom zemljopisnom području. Stoga bi za većinu industrijskog otpada i otpada od industrije vađenja minerala prikladno rješenje bio pristup usmјeren na industriju u okviru kojeg se za rješavanje specifičnih pitanja koja se odnose na gospodarenje pojedinom vrstom otpada upotrebljavaju referentni dokumenti o najboljim raspoloživim tehnikama i slični instrumenti¹⁶. Međutim, industrijski i trgovacki ambalažni otpad i dalje bi trebali biti obuhvaćeni zahtjevima Direktive 94/62/EZ i Direktive 2008/98/EZ, uključujući njihova poboljšanja.
- (14) Ciljeve povezane s pripremom za ponovnu uporabu i recikliranje komunalnog otpada trebalo bi povećati radi ostvarivanja znatnih koristi za okoliš, gospodarstvo i društvo.
- (15) Postupnim povećanjem postojećih ciljeva povezanih s pripremom za ponovnu uporabu i recikliranje komunalnog otpada trebalo bi osigurati ponovnu uporabu i učinkovito recikliranje gospodarski vrijednih otpadnih materijala te njihovo vraćanje u europsko

¹⁵ Uredba (EZ) br. 767/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o stavljanju na tržiste i korištenju hrane za životinje, izmjeni Uredbe (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 79/373/EEZ, Direktive Komisije 80/511/EEZ, direktiva Vijeća 82/471/EEZ, 83/228/EEZ, 93/74/EEZ, 93/113/EZ i 96/25/EZ te Odluke Komisije 2004/217/EZ (SL L 229, 1.9.2009., str. 1.).

¹⁶ Industrijske su djelatnosti obuhvaćene referentnim dokumentima (BREF-ovi) o najboljim raspoloživim tehnikama (NRT-i) koji su sastavljeni na temelju Direktive o industrijskim emisijama, 2010/75/EU (SL L 334, 17.12.2010., str. 17.) i uključuju informacije o sprečavanju uporabe resursa i nastanka otpada, ponovnoj uporabi, recikliranju i oporabi. Trenutačnom revizijom BREF-ova i Komisijinim donošenjem zaključaka o NRT-ima pojačat će se utjecaj tih BREF-ova na industrijsku praksu, što će dovesti do dalnjih dobitaka u pogledu učinkovitosti uporabe resursa te povećanog recikliranja i oporabe otpada.

gospodarstvo, čime se unaprjeđuju Inicijativa za sirovine¹⁷ i stvaranje kružnog gospodarstva.

- (16) Među državama članicama postoje velike razlike u uspješnosti gospodarenja otpadom, posebno u pogledu recikliranja komunalnog otpada. Kako bi se uzele u obzir navedene razlike, onim državama članicama koje su u 2013. prema podatcima Eurostata reciklirale manje od 20 % svojeg komunalnog otpada trebalo bi dati više vremena za usklajivanje s ciljevima povezanima s pripremom za ponovnu uporabu i recikliranje utvrđenima za 2025. i 2030. S obzirom na prosječan napredak tih država članica u proteklih 15 godina, one bi morale pojačati svoje kapacitete recikliranja znatno iznad prosjeka kako bi dostigle navedene ciljeve. Kako bi se osigurali kontinuiran napredak prema ostvarenju ciljeva i pravodobno uklanjanje razlika u provedbi, države članice koje dobiju dodatno vrijeme trebale bi postići srednjoročne ciljeve i izraditi plan provedbe.
- (17) Radi osiguranja pouzdanosti prikupljenih podataka o pripremi za ponovnu uporabu ključno je utvrditi zajednička pravila za izvješćivanje. Isto tako, važno je utvrditi preciznija pravila o načinu na koji bi države članice trebale izvješćivati o učinkovito recikliranom otpadu koji se može računati kao napredak u ostvarenju ciljeva u pogledu recikliranja. Zato se, u pravilu, izvješćivanje o ostvarivanju ciljeva u pogledu recikliranja mora temeljiti na ulaznim količinama za konačni postupak recikliranja. U cilju ograničavanja administrativnog opterećenja, državama članicama trebalo bi u strogim uvjetima dopustiti izvješćivanje o stopama recikliranja na temelju izlaznih količina iz postrojenja za razvrstavanje. Gubitke u masi materijala ili tvari zbog postupaka fizičke i/ili kemijske transformacije koji su svojstveni konačnom postupku recikliranja ne bi trebalo oduzimati od mase otpada koji se prijavljuje kao recikliran.
- (18) Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi povezani s pripremom za ponovnu uporabu i recikliranjem, države članice trebale bi moći uzeti u obzir proizvode i sastavne dijelove koje za ponovnu uporabu pripremaju priznati subjekti ili se pripremaju u priznatim programima povrata pologa te recikliranje metala koje se odvija u kombinaciji sa spaljivanjem. Kako bi se osiguralo ujednačeno izračunavanje navedenih podataka, Komisija će donijeti detaljna pravila za utvrđivanje priznatih subjekata za pripremu za ponovnu uporabu i priznatih programa povrata pologa, za kriterije kvalitete za reciklirane metale te za prikupljanje, provjeru i dostavu podataka.
- (19) Kako bi se osigurala bolja, pravovremenija i ujednačenija provedba ove Direktive te kako bi se predvidjeli nedostaci u provedbi, trebalo bi uspostaviti sustav ranog upozoravanja kojim bi se otkrili nedostaci i omogućilo poduzimanje mera prije isteka rokova za ispunjenje ciljeva.
- (20) Poštovanje obveze uspostave sustava odvojenog prikupljanja papira, metala, plastike i stakla bitno je za povećanje stopa pripreme za ponovnu uporabu i recikliranja u državama članicama. Osim toga, biološki otpad trebao bi se prikupljati odvojeno radi doprinosa povećanju stopa pripreme za ponovnu uporabu i recikliranja te sprečavanju onečišćenja suhih materijala koji se mogu reciklirati.
- (21) Pravilno gospodarenje opasnim otpadom i dalje je problem unutar Unije, a dio podataka o njegovoj obradi nedostaje. Stoga je potrebno poboljšati evidentiranje i mehanizme praćenja uspostavom elektroničkih registara za opasni otpad u državama članicama. Prikupljanje elektroničkih podataka trebalo bi po potrebi proširiti na ostale

¹⁷

COM(2008) 699 i COM(2014) 297.

vrste otpada kako bi se pojednostavnilo vođenje evidencije za poduzeća i uprave te poboljšao nadzor tokova otpada u Uniji.

- (22) Ovom se Direktivom utvrđuju dugoročni ciljevi Unije za gospodarenje otpadom te se gospodarskim subjektima i državama članicama daju jasne smjernice za ulaganja potrebna za postizanje ciljeva ove Direktive. Države članice bi se pri izradi nacionalnih strategija gospodarenja otpadom i planiranja ulaganja u infrastrukturu za gospodarenje otpadom trebale razborito koristiti europskim strukturnim i investicijskim fondovima promicanjem sprečavanja nastanka otpada, njegove ponovne uporabe i recikliranja, u skladu s hijerarhijom otpada.
- (23) Neke su sirovine izrazito važne za gospodarstvo Unije, a njihova je nabava povezana s visokim rizikom. Radi osiguranja sigurnosti opskrbe tim sirovinama i u skladu s Inicijativom za sirovine te ciljevima Europskog partnerstva za inovacije u području sirovina, države članice trebale bi poduzeti mjere za najbolje moguće gospodarenje otpadom koji sadržava znatne količine tih sirovina, uzimajući u obzir gospodarsku i tehnološku izvedivost te koristi za okoliš. Komisija je utvrdila popis ključnih sirovina za EU¹⁸. Navedeni popis podliježe redovitoj reviziji Komisije.
- (24) Radi daljnje potpore učinkovitoj provedbi Inicijative za sirovine države članice trebale bi promicati i ponovnu uporabu proizvoda koji su glavni izvori sirovina. One bi u svoje planove gospodarenja otpadom trebale uključiti i mjere za prikupljanje i oporabu otpada koji sadržava znatne količine tih sirovina koje su primjerene na nacionalnoj razini. Mjere bi trebalo uvrstiti u planove gospodarenja otpadom pri prvom ažuriranju nakon stupanja na snagu ove Direktive. Komisija će dostaviti informacije o relevantnim skupinama proizvoda i tokovima otpada na razini EU-a. Ovom se odredbom države članice ne sprečava u poduzimanju mera za ostale sirovine koje smatraju važnima za svoja nacionalna gospodarstva.
- (25) Bacanje otpada u okoliš izravno negativno utječe na okoliš i dobrobit građana, a visoki troškovi čišćenja nepotrebno su gospodarsko opterećenje za društvo. Uvođenjem posebnih mera u planove gospodarenja otpadom i pravilnom provedbom zakonskih propisa za koju su odgovorna nadležna tijela trebalo bi se pridonijeti rješavanju tog problema.
- (26) Radi smanjenja regulatornih opterećenja za mala društva ili poduzeća trebalo bi uvesti pojednostavljenje zahtjeva za registraciju malih društava ili poduzeća koja prikupljaju ili prevoze male količine neopasnog otpada. Komisija bi trebala prilagoditi prag za količine takvog otpada.
- (27) Izvješća o provedbi koja države članice izrađuju svake tri godine nisu se pokazala učinkovitim alatom za potvrđivanje usklađenosti i osiguravanje kvalitetne provedbe, a njima se stvaraju nepotrebna administrativna opterećenja. Stoga je prikladno staviti izvan snage odredbe kojima se države članice obvezuju na izradu takvih izvješća. Umjesto toga, praćenje usklađenosti trebalo bi se temeljiti isključivo na statističkim podatcima koje države članice dostavljaju Komisiji svake godine.
- (28) Statistički podatci koje dostavljaju države članice Komisiji su neophodni za procjenu usklađenosti sa zakonodavstvom o otpadu u svim državama članicama. Uvođenjem zajedničke točke za unos svih podataka o otpadu, brisanjem zastarjelih zahtjeva za izvješćivanje, uspoređivanjem nacionalnih metoda izvješćivanja te uvođenjem izvješća o potvrdi kvalitete podataka trebale bi se povećati kvaliteta, pouzdanost i usporedivost

¹⁸

COM(2014) 297.

statističkih podataka. Stoga države članice pri izvješćivanju o ostvarenju ciljeva utvrđenih u zakonodavstvu o otpadu primjenjuju najnoviju metodologiju koju su razvili Komisija i nacionalni statistički uredi država članica.

- (29) Kako bi se dopunila ili izmijenila Direktiva 2008/98/EZ, ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora trebalo bi delegirati Komisiji u pogledu članka 5. stavka 2., članka 6. stavka 2., članka 7. stavka 1., članka 11.a stavka 2., članka 11.a stavka 6., članka 26., članka 27. stavka 1., članka 27. stavka 4. i članka 38. stavaka 1., 2. i 3. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, među ostalim i na razini stručnjaka. Pri pripremi i izradi delegiranih akata Komisija bi trebala osigurati istodobno, pravovremeno i primjereno dostavljanje relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću.
- (30) Kako bi se osiguravali ujednačeni uvjeti za provedbu Direktive 2008/98/EZ, Komisiji bi trebalo prenijeti ovlasti za provedbu u pogledu članka 9. stavka 4., članka 9. stavka 5., članka 33. stavka 2., članka 35. stavka 5. i članka 37. stavka 6. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁹.
- (31) Direktivu 2008/98/EZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (32) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s obrazloženjima²⁰ države članice preuzele su obvezu da u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje prilože jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava odnos između dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. Za ovu Direktivu zakonodavac smatra dostavu tih dokumenata opravdanom.
- (33) Budući da države članice ne mogu u dovoljnoj mjeri ostvariti ciljeve ove Direktive, tj. poboljšati gospodarenje otpadom u Uniji i time pridonijeti zaštiti, očuvanju i poboljšanju kvalitete okoliša, zdravlju oceana i sigurnosti plodova mora smanjenjem otpada bačenog u morski okoliš te razboritoj i racionalnoj uporabi prirodnih resursa diljem Unije, nego se ti ciljevi s obzirom na opseg ili učinke mjera mogu bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti iz tog članka, ovom se Direktivom ne prelazi okvir potreban za ostvarenje tih ciljeva,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene

Direktiva 2008/98/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u članku 2. stavku 2. dodaje se sljedeća točka (e):

„(e) krmiva kako su definirana u članku 3. stavku 2. točki (g) Uredbe (EZ) 767/2009 Europskog parlamenta i Vijeća(*).

---

¹⁹ Uredba (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.)

²⁰ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

(*) Uredba (EZ) 767/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o stavljanju na tržište i korištenju hrane za životinje, izmjeni Uredbe (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 79/373/EEZ, Direktive Komisije 80/511/EEZ, direktiva Vijeća 82/471/EEZ, 83/228/EEZ, 93/74/EEZ, 93/113/EZ i 96/25/EZ te Odluke Komisije 2004/217/EZ (SL L 229, 1.9.2009., str. 1.”;

2. članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeća točka 1.a:

„1.a „komunalni otpad” znači

- (a) miješani otpad i otpad iz kućanstava koji se prikuplja odvojeno, uključujući:
  - papir i karton, staklo, metale, plastiku, biološki otpad, drvo, tekstil, otpadnu električnu i elektroničku opremu, otpadne baterije i akumulatore;
  - glomazni otpad, uključujući bijelu tehniku, madrace, namještaj;
  - vrtni otpad, uključujući lišće, pokošenu travu;
- (b) miješani otpad i otpad koji se prikuplja odvojeno iz ostalih izvora, a po prirodi, sastavu i kvaliteti je usporediv s otpadom iz kućanstava.
- (c) otpad od čišćenja tržnica i od čišćenja ulica, uključujući otpad pomenut s ulica, sadržaj kontejnera za otpatke, otpad od održavanja parkova i vrtova.

Komunalni otpad ne uključuje otpad iz kanalizacijske mreže i pročišćavanja otpadnih voda, uključujući kanalizacijski mulj te građevinski otpad i otpad od rušenja.”;

(b) umeće se sljedeća točka 2.a:

„2.a „neopasni otpad” znači otpad kod kojeg nije uočeno ni jedno od opasnih svojstava navedenih u Prilogu III.”;

(c) točka 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. „biološki otpad” znači biorazgradivi otpad iz vrtova i parkova, hrana i kuhinjski otpad iz kućanstava, restorana, ugostiteljskih i maloprodajnih objekata i sličan otpad iz proizvodnje prehrambenih proizvoda te ostali otpad sličnih svojstava biorazgradivosti usporediv prema prirodi, sastavu i količini.”;

(d) umeće se sljedeća točka 4.a:

„4.a „građevinski otpad i otpad od rušenja” znači otpad obuhvaćen kategorijama građevinskog otpada i otpada od rušenja navedenima u popisu otpada donesenom u skladu s člankom 7.”;

(e) točka 16. zamjenjuje se sljedećim:

„16. „priprema za ponovnu uporabu” znači postupci oporabe kao što su provjera, čišćenje ili popravak kojima se otpad, proizvodi ili dijelovi proizvoda koje je prikupio priznati subjekt za ponovnu uporabu ili su prikupljeni putem priznatih programa povrata pologa pripremaju kako bi se mogli ponovno upotrijebiti bez dodatne predobrade.”;

(f) umeću se sljedeće točke 17.a i 17.b:

„17.a „konačni postupak recikliranja” znači postupak recikliranja koji počinje nakon što više nije potreban nikakav daljnji postupak mehaničkog sortiranja i otpadni materijali uđu u postupak proizvodnje te budu učinkovito ponovno prerađeni u proizvode, materijale ili tvari;

17.b „nasipavanje” znači svi postupci oporabe pri kojima se odgovarajući otpad upotrebljava za potrebe izravnavanja na područima iskapanja ili u građevinske svrhe u uređenju krajolika ili izgradnji umjesto ostalih materijala koji nisu otpad, a koji bi se inače upotrijebili u tu svrhu.”;

3. u članku 4. dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Države članice primjenjuju odgovarajuće ekonomski instrumente kako bi osigurale poticaje za primjenu hijerarhije otpada.

Države članice do [umetnuti datum 18 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive] i svakih pet godina nakon tog datuma Komisiji podnose izvješća o posebnim instrumentima koje su uspostavile u skladu s ovim stavkom.”;

4. članak 5. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prva rečenica zamjenjuje se sljedećom:

„1. Države članice osiguravaju da se tvar ili predmet koji nastaje kao rezultat proizvodnog procesa čiji primarni cilj nije proizvodnja te tvari ili predmeta ne smatra otpadom, već nusproizvodom ako su ispunjeni sljedeći uvjeti.”

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija se ovlašćuje za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a radi utvrđivanja preciznih kriterija za primjenu uvjeta utvrđenih stavkom 1. na određene tvari ili predmete.”;

(c) dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Države članice obavješćuju Komisiju o tehničkim propisima donesenima na temelju stavka 1. u skladu s Direktivom 2015/1535/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva(*), ako se to zahtijeva tom Direktivom.

(*) SL L 241, 17.9.2015., str. 1.”;

5. članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. uvodna rečenica i točka (a) zamjenjuju se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da se otpad koji je bio podvrgnut postupku oporabe prestane smatrati otpadom ako ispunjava sljedeće uvjete:

(a) tvar ili predmet može se upotrijebiti za posebne namjene.”;

ii. drugi podstavak briše se;

(b) stavci 2., 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Komisija se ovlašćuje za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a radi utvrđivanja detaljnih kriterija za primjenu uvjeta utvrđenih stavkom 1. na određenu

vrstu otpada. Tim se detaljnim kriterijima obuhvaćaju, prema potrebi, granične vrijednosti za onečišćujuće tvari te se uzimaju u obzir svi mogući štetni učinci tvari ili predmeta na okoliš.

3. Otpad koji se prestao smatrati otpadom u skladu sa stavkom 1. može se smatrati pripremljenim za ponovnu uporabu, recikliranim ili oporabljenim za potrebe izračuna ostvarenja ciljeva utvrđenih ovom Direktivom, Direktivom 94/62/EZ, Direktivom 2000/53/EZ, Direktivom 2006/66/EZ i Direktivom 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća(*) ako je bio podvrgnut postupku pripreme za ponovnu uporabu, recikliranja ili uporabe u skladu s tim direktivama.

4. Države članice obavješćuju Komisiju o tehničkim propisima donesenima na temelju stavka 1. u skladu s Direktivom 2015/1535/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ako se to zahtijeva tom Direktivom.

(*) Direktiva 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (OEEO) (SL L 197, 24.7.2012., str. 38.).”;

6. članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prva se rečenica zamjenjuje sljedećom:

„1. Komisija se ovlašćuje za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a radi utvrđivanja popisa otpada.”;

(b) stavak 5. briše se;

7. članak 8. mijenja se kako slijedi:

u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Te mjere mogu uključivati uspostavu programa proširene odgovornosti proizvođača kojima se definiraju posebne operativne i finansijske obveze proizvođača proizvoda.”;

(b) druga rečenica stavka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Tim se mjerama mogu poticati, među ostalim, razvoj, proizvodnja i marketing proizvoda koji su pogodni za višekratnu uporabu i tehnički trajni, a kad postanu otpad, pogodni za pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje kako bi se omogućila pravilna provedba hijerarhije otpada. Mjerama bi trebalo uzeti u obzir učinak proizvoda tijekom njihova životnog vijeka.”;

(c) dodaje se sljedeći stavak 5.:

„5. Komisija organizira razmjenu informacija među državama članicama i sudionicima uključenima u programe odgovornosti proizvođača o praktičnoj provedbi zahtjeva definiranih člankom 8.a i o najboljim praksama za osiguranje odgovarajućeg upravljanja programima proširene odgovornosti proizvođača i prekogranične suradnje među njima. To, među ostalim, uključuje razmjenu informacija o organizacijskim značajkama i praćenju organizacija za odgovornost proizvođača, odabiru subjekata za gospodarenje otpadom i sprečavanju bacanja otpada u okoliš. Komisija objavljuje rezultate razmjene informacija.”;

8. umeće se sljedeći članak 8.a:

„Članak 8.a

Opći zahtjevi za programe proširene odgovornosti proizvođača

1. Države članice osiguravaju da se programima proširene odgovornosti proizvođača uspostavljenima u skladu s člankom 8. stavkom 1.:

- na jasan način definiraju uloge i odgovornosti proizvođača proizvoda koji stavljuju robu na tržište Unije, organizacija koje u njihovo ime provode proširenu odgovornost proizvođača, privatnih ili javnih subjekata za gospodarenje otpadom, lokalnih tijela i, prema potrebi, priznatih subjekata za pripremu za ponovnu uporabu,
- definiraju mjerljivi ciljevi u području gospodarenja otpadom, u skladu s hijerarhijom otpada, u cilju postizanja barem kvantitativnih ciljeva relevantnih za program kako su utvrđeni ovom Direktivom, Direktivom 94/62/EZ, Direktivom 2000/53/EZ, Direktivom 2006/66/EZ i Direktivom 2012/19/EU,
- utvrdi sustav izvješćivanja radi prikupljanja podataka o proizvodima koje na tržište Unije stavlju proizvođači koji podliježu proširenoj odgovornosti proizvođača. Nakon što ti proizvodi postanu otpad, sustavom izvješćivanja osigurava se sakupljanje podataka o prikupljanju i obradi tog otpada uz navođenje, prema potrebi, tokova otpadnih materijala,
- osigura jednako postupanje, bez diskriminacije, prema proizvođačima proizvoda i u pogledu malih i srednjih poduzeća.

2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su posjednici otpada obuhvaćeni programima proširene odgovornosti proizvođača u skladu s člankom 8. stavkom 1. obaviješteni o dostupnim sustavima prikupljanja otpada i sprečavanju bacanja otpada u okoliš. Države članice poduzimaju i mjere kojima potiču posjednike otpada na sudjelovanje u postojećim sustavima odvojenog prikupljanja, posebno gospodarskim poticajima ili propisima, ovisno o slučaju.

3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da sve organizacije osnovane radi provedbe obveza proširene odgovornosti proizvođača u ime proizvođača proizvoda:

- (a) imaju jasno definiran raspon u smislu zemljopisnog područja, proizvoda i materijala;
- (b) raspolažu potrebnim operativnim i finansijskim sredstvima za ispunjavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača;
- (c) primjenjuju odgovarajući sustav samokontrole, uz redovite neovisne revizije radi procjene:
  - financijskog upravljanja organizacijom, uključujući usklađenost sa zahtjevima utvrđenima stavkom 4. točkama (a) i (b),
  - kvalitete prikupljenih i dostavljenih podataka u skladu sa stavkom 1. trećom alinejom te zahtjevima Uredbe (EZ) br. 1013/2006.
- (d) objavljaju informacije o:
  - vlasništvu i članstvu,
  - finansijskim doprinosima koje uplaćuju proizvođači,
  - postupku odabira subjekata za gospodarenje otpadom.

4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi za finansijske doprinose koje uplaćuju proizvođači radi ispunjavanja svojih obveza proširene odgovornosti proizvođača osigurale sljedeće:

(a) da se njima pokriva cijelokupni trošak gospodarenja otpadom za proizvode koje stavljuju na tržište Unije, uključujući:

- troškove postupaka odvojenog prikupljanja, sortiranja i obrade potrebnih za ispunjavanje ciljeva u području gospodarenja otpadom iz stavka 1., druge alineje, uzimajući u obzir prihode od ponovne uporabe ili prodaje sirovina od njihovih proizvoda,
- troškove pružanja odgovarajućih informacija posjednicima otpada u skladu sa stavkom 2.,
- troškove prikupljanja podataka i izvješćivanja u skladu sa stavkom 1. trećom alinejom;

(b) da su modulirani na temelju stvarnog troška na kraju vijeka uporabe pojedinačnih proizvoda ili skupina sličnih proizvoda, posebno uzimajući u obzir mogućnost njihove ponovne uporabe i recikliranja;

(c) da se temelje na optimiziranom trošku pruženih usluga u slučajevima kad su javni subjekti za gospodarenje otpadom odgovorni za provedbu operativnih zadaća u ime programa proširene odgovornosti proizvođača.

5. Države članice uspostavljaju odgovarajući okvir za praćenje i provedbu kako bi osigurale da proizvođači proizvoda izvršavaju svoje obveze u pogledu proširene odgovornosti proizvođača, da se finansijska sredstva pravilno upotrebljavaju te da svi sudionici uključeni u provedbu programa dostavljaju pouzdane podatke.

Ako na državnom području države članice više organizacija provodi obveze u pogledu proširene odgovornosti proizvođača u ime proizvođača, država članica uspostavlja neovisno tijelo za nadzor provedbe obveza u pogledu proširene odgovornosti proizvođača.

6. Države članice uspostavljaju platformu kako bi osigurale redovan dijalog dionika uključenih u provedbu proširene odgovornosti proizvođača, uključujući privatne ili javne subjekte za gospodarenje otpadom, lokalna tijela i, ovisno o slučaju, priznate subjekte za pripremu za ponovnu uporabu.

7. Države članice poduzimaju mjere kako bi osigurale da su programi proširene odgovornosti proizvođača uspostavljeni prije [umetnuti datum 18 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive] usklađeni s odredbama ovog članka u roku od 24 mjeseca od tog datuma.”;

9. članak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 9.

Sprečavanje nastanka otpada

1. Države članice poduzimaju mjere za sprečavanje nastanka otpada. Tim se mjerama:

- potiče uporaba proizvoda koji su učinkoviti u smislu resursa, trajni, mogu se popravljati i reciklirati,

- utvrđuju i ciljaju proizvodi koji su glavni izvori sirovina od izrazite važnosti za gospodarstvo Unije i čija je nabava povezana s velikim rizikom, kako bi se spriječilo da ti proizvodi postanu otpad,
- potiče uspostava sustava kojima se promiču aktivnosti ponovne uporabe, posebno električne i elektroničke opreme, tekstila i namještaja,
- smanjuje nastanak otpada u postupcima povezanima s industrijskom proizvodnjom, vađenjem minerala, izgradnjom i rušenjem, uzimajući u obzir najbolje dostupne tehnike,
- sprečava nastanak otpada od hrane u primarnoj proizvodnji, u preradi i proizvodnji, u maloprodaji i ostaloj distribuciji hrane, u restoranima i na mjestima na kojima se poslužuje hrana te u kućanstvima.

2. Države članice prate i procjenjuju provedbu mjera za sprečavanje nastanka otpada. U tu svrhu upotrebljavaju odgovarajuće kvalitativne i kvantitativne pokazatelje i ciljeve, posebno u smislu količine komunalnog otpada po stanovniku koja se odlaže ili podliježe energetskoj uporabi.

3. Države članice prate i procjenjuju provedbu svojih mjer za sprečavanje nastanka otpada od hrane njegovim mjerjenjem na temelju metodologija utvrđenih u skladu sa stavkom 4.

4. Komisija može donijeti provedbene akte kako bi utvrdila pokazatelje za mjerjenje cjelokupnog napretka provedbe mjer za sprečavanje stvaranja otpada. Kako bi osigurala ujednačeno mjerjenje razina otpada od hrane, Komisija donosi provedbeni akt radi uspostave zajedničke metodologije, uključujući minimalne zahteve u smislu kvalitete. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 39. stavka 2.”;

5. Europska agencija za okoliš svake godine objavljuje izvješće u kojem opisuje napredak u pogledu sprečavanja stvaranja otpada za svaku državu članicu i za Uniju kao cjelinu, uključujući odvajanje stvaranja otpada od gospodarskog rasta i prelazak na kružno gospodarstvo.”;

10. članak 11. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prvi i drugi podstavak zamjenjuju se sljedećim:

„1. Države članice prema potrebi poduzimaju mjeru kako bi promicale aktivnosti pripreme za ponovnu uporabu, posebno potičući uspostavu mreža za ponovnu uporabu i popravak i potporu za te mreže, olakšavajući pristup tih mreža točkama za prikupljanje otpada te potičući primjenu ekonomskih instrumenata, kriterija za nabavu, kvantitativnih ciljeva ili druge mjeru.

Države članice poduzimaju mjeru kako bi promicale visoku kvalitetu recikliranja i radi toga uvode odvojeno skupljanje otpada ako je to tehnički, ekološki i ekonomski izvedivo i potrebno kako bi se zadovoljili neophodni standardi kvalitete propisani za relevantne sektore recikliranja te za ostvarenje ciljeva utvrđenih stavkom 2.”;

(b) u stavku 1. umeće se sljedeći podstavak:

„Države članice poduzimaju mjeru za promicanje sustava sortiranja građevinskog otpada i otpada od rušenja te barem sljedećeg: drva, agregata, metala, stakla i gipsa.”;

(c) u stavku 2. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) do 2020. pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje neopasnog građevinskog otpada i otpada od rušenja, isključujući materijal iz prirode naveden pod oznakom 17 05 04 na popisu otpada, treba povećati na najmanje 70 % mase;”;

(d) u stavku 2. dodaju se sljedeće točke (c) i (d):

„(c) do 2025. pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje komunalnog otpada treba povećati na najmanje 60 % mase.”;

(d) do 2030. pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje komunalnog otpada treba povećati na najmanje 65 % mase.”;

(e) stavci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Estonija, Grčka, Hrvatska, Latvija, Malta, Rumunjska i Slovačka mogu dobiti dodatnih pet godina za ostvarenje ciljeva iz stavka 2. točaka (c) i (d). Država članica izvješće Komisiju da namjerava iskoristiti tu odredbu najkasnije 24 mjeseca prije odgovarajućih rokova utvrđenih stavkom 2. točkama (c) i (d). U slučaju produljenja država članica poduzima potrebne mjere za povećanje pripreme za ponovnu uporabu i recikliranja komunalnog otpada na najmanje 50 % mase do 2025. te 60 % do 2030.

Uz obavijest se dostavlja i plan provedbe u kojem su navedene mjere potrebne za osiguranje usklađenosti s ciljevima prije novog roka. Plan uključuje i precizan raspored provedbe predloženih mera i procjenu njihovih očekivanih učinaka.

4. Najkasnije do 31. prosinca 2024. Komisija ispituje cilj utvrđen stavkom 2. točkom (d) u cilju njegova povećanja te razmatra utvrđivanje ciljeva za ostale tokove otpada. U tu svrhu se izvješće Komisije i prema potrebi priloženi prijedlog dostavljaju Europskom parlamentu i Vijeću.”;

(f) stavak 5. briše se.

11. umeće se sljedeći članak 11.a:

„*Članak 11.a*

Pravila za izračun ostvarenja ciljeva utvrđenih člankom 11.

„1. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni člankom 11. stavkom 2. točkama (c) i (d) te člankom 11. stavkom 3.,

(a) masa recikliranog komunalnog otpada smatra se masom količine otpada koja ulazi u konačni postupak recikliranja;

(b) masa komunalnog otpada pripremljenog za ponovnu uporabu smatra se masom komunalnog otpada koji je oporabilo ili prikupio priznati subjekt za pripremu za ponovnu uporabu i koji je prošao sve potrebne postupke provjere, čišćenja i popravka kako bi se omogućila ponovna uporaba bez daljnog sortiranja ili prethodne obrade;

(c) države članice mogu uključiti proizvode i sastavne dijelove koje su za ponovnu uporabu pripremili priznati subjekti za pripremu za ponovnu uporabu ili su pripremljeni u priznatim programima povrata pologa. Za izračun prilagođene stope komunalnog otpada koji je pripremljen za ponovnu uporabu i recikliran, uzimajući u obzir masu proizvoda i sastavnih dijelova pripremljenih za ponovnu uporabu, države članice upotrebljavaju provjerene podatke subjekata i primjenjuju formulu utvrđenu u Prilogu VI.

2. Kako bi osigurala usklađene uvjete za primjenu stavka 1. točaka (b) i (c) i Priloga VI., Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 38.a , čime utvrđuje minimalne zahtjeve u smislu kvalitete i operativne zahtjeve za određivanje priznatih subjekata za pripremu za ponovnu uporabu i priznatih programa povrata pologa, uključujući posebna pravila za prikupljanje, provjeru i dostavu podataka.

3. Odstupajući od stavka 1., masa izlazne količine svih postupaka sortiranja može se prijaviti kao masa recikliranog komunalnog otpada uz uvjet:

- (a) da se izlazna količina otpada pošalje u konačni postupak recikliranja;
- (b) da masa tvari ili materijala koji ne podliježu konačnom postupku recikliranja i koji se odlažu ili podliježu energetskoj oporabi ostane ispod 10 % ukupne mase koju će se prijaviti kao recikliranu.

4. Države članice uspostavljaju učinkovit sustav kontrole kvalitete i sljedivosti komunalnog otpada kako bi osigurale ispunjavanje uvjeta utvrđenih stavkom 3. točkama (a) i (b). Sustav se može sastojati od elektroničkih registara uspostavljenih u skladu s člankom 35. stavkom 4., tehničkih specifikacija za zahtjeve u pogledu kvalitete sortiranog otpada ili istovrijednih mjera za osiguranje pouzdanosti i točnosti prikupljenih podataka o recikliranom otpadu.

5. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni člankom 11. stavkom 2. točkama (c) i (d) te člankom 11. stavkom 3., države članice mogu uzeti u obzir recikliranje metala koje se odvija u kombinaciji sa spaljivanjem proporcionalno udjelu spaljenoga komunalnog otpada, uz uvjet da reciklirani metali ispunjavaju određene zahtjeve u pogledu kvalitete.

6. Kako bi osigurala usklađene uvjete za primjenu stavka 5., Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 38.a kojima utvrđuje zajedničku metodologiju za izračun mase metala koji su reciklirani u kombinaciji sa spaljivanjem, uključujući kriterije kvalitete za reciklirane metale.

7. Otpad koji se šalje drugoj državi članici u svrhu pripreme za ponovnu uporabu, recikliranja ili nasipavanja smije se računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 11. stavnica 2. i 3. samo one države članice u kojoj je otpad prikupljen.

8. Otpad koji se izvozi iz Unije radi ponovne uporabe ili recikliranja računa se kao napredak k ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 11. stavnica 2. i 3. samo one države članice u kojoj je otpad prikupljen ako su ispunjeni zahtjevi iz stavka 4. i ako, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1013/2006, izvoznik može dokazati da pošiljka otpada ispunjava zahtjeve te Uredbe te da se obrada otpada izvan Unije odvijala u uvjetima koji su istovrijedni zahtjevima relevantnog zakonodavstva Unije u području okoliša.”;

12. umeće se sljedeći članak 11.b:

„Članak 11.b

Izvješće o ranom upozoravanju

1. Komisija u suradnji s Europskom agencijom za okoliš sastavlja izvješća o napretku prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 11. stavkom 2. točkama (c) i (d) i člankom 11. stavkom 3. najkasnije tri godine prije rokova utvrđenih navedenim odredbama.

2. Izvješća iz stavka 1. uključuju sljedeće:

- (a) procjenu ostvarenja ciljeva za svaku državu članicu;
- (b) popis država članica za koje postoji rizik da neće uspjeti ostvariti te ciljeve unutar odgovarajućih rokova, uz odgovarajuće preporuke za predmetne države članice.”;

13. članak 22. zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice osiguravaju odvojeno prikupljanje biološkog otpada ako je to tehnički, ekološki i ekonomski izvedivo i potrebno za ispunjavanje relevantnih standarda u smislu kvalitete za kompost te za ostvarivanje ciljeva utvrđenih člankom 11. stavkom 2. točkama (a), (c) i (d) te člankom 11. stavkom 3.

Prema potrebi i u skladu s člancima 4. i 13. poduzimaju mjere kako bi poticale sljedeće:

- (a) recikliranje, uključujući kompostiranje, i razlaganje biološkog otpada;
- (b) obradu biološkog otpada na način kojim se zadovoljava visoka razina zaštite okoliša;
- (c) uporabu materijala proizvedenih iz biološkog otpada koji su sigurni za okoliš.”;

14. u članku 26. dodaju se sljedeći podstavci:

„Države članice mogu izuzeti nadležna tijela iz vođenja registra društava ili poduzeća koja prikupljaju ili prevoze količine neopasnog otpada koje godišnje ne premašuju 20 tona.

Komisija može donijeti delegirane akte u skladu s člankom 38.a kako bi prilagodila prag za količine neopasnog otpada.”;

15. članak 27. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a kojima se određuju minimalni tehnički standardi za postupke obrade za koje je potrebna dozvola u skladu s člankom 23. ako je dokazano da bi se tim minimalnim standardima ostvarila korist u smislu zaštite zdravlja ljudi i okoliša.”;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a kojima se određuju minimalni standardi za postupke za koje je potrebna registracija u skladu s člankom 26. točkama (a) i (b) ako je dokazano da bi se tim minimalnim standardima ostvarila korist u smislu zaštite zdravlja ljudi i okoliša ili izbjeglo remećenje unutarnjeg tržišta.”;

16. članak 28. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. mijenja se kako slijedi:

i. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) postojeće sustave za prikupljanje otpada i velika postrojenja za zbrinjavanje i uporabu otpada, uključujući sve posebne programe za otpadna ulja, opasni otpad, otpad koji sadržava znatne količine sirovina od izrazite važnosti za gospodarstvo Unije i čija je nabava povezana s velikim rizikom, ili tokove otpada na koje se odnosi posebno zakonodavstvo Unije.”;

ii. dodaje se sljedeća točka (f):

„(f) mjere za suzbijanje svih oblika bacanja otpada u okoliš te za čišćenje svih vrsta otpadaka.”;

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Planovi gospodarenja otpadom usklađeni su sa zahtjevima u pogledu planiranja gospodarenja otpadom iz članka 14. Direktive 94/62/EZ, ciljevima iz članka 11. stavaka 2. i 3. ove Direktive te zahtjevima iz članka 5. Direktive 1999/31/EZ.”;

17. članak 29. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prva se rečenica zamjenjuje sljedećom:

„1. Države članice uspostavljaju programe sprečavanja stvaranja otpada kojima se utvrđuju mjere za sprečavanje stvaranja otpada u skladu s člancima 1., 4. i 9.”;

(b) stavci 3. i 4. brišu se;

18. članak 33. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija donosi provedbene akte za utvrđivanje formata obavlješćivanja o donošenju tih planova i programa te njihovim bitnim revizijama. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 39. stavka 2.”;

19. članak 35. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Društva ili poduzeća iz članka 23. stavka 1., proizvođači opasnog otpada te društva i poduzeća koja prikupljaju ili prevoze opasni otpad na profesionalnoj osnovi ili djeluju kao trgovci ili posrednici opasnog otpada vode kronološku evidenciju o količini, vrsti i podrijetlu tog otpada te, prema potrebi, o odredištu, učestalosti prikupljanja, načinu prijevoza i načinu obrade otpada. Te podatke stavljuju na raspolaganje nadležnim tijelima putem elektroničkog registra ili registara koje je potrebno uspostaviti u skladu sa stavkom 4.”;

(b) dodaju se sljedeći stavci 4. i 5.:

„4. Države članice uspostavljaju elektronički registar ili koordinirane registre za evidentiranje podataka o opasnom otpadu iz stavka 1. kojima je obuhvaćeno cijelo zemljopisno područje predmetne države članice. Države članice mogu uspostaviti takve registre za ostale tokove otpada, a posebno za one za koje su ciljevi utvrđeni zakonodavstvom Unije. Države članice upotrebljavaju podatke o otpadu o kojima su izvijestili industrijski subjekti iz Europskog registra ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari uspostavljenog na temelju Uredbe (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća(*)”.

5. Komisija može donijeti provedbene akte potrebne za utvrđivanje minimalnih uvjeta za rad tih registara. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 39. stavka 2.”;

(*) Uredba (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o osnivanju Europskog registra ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari i o izmjeni direktiva Vijeća 91/689/EEZ i 96/61/EZ (SL L 33, 4.2.2006., str. 1.).”;

20. u članku 36. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice poduzimaju mjere potrebne za zabranu ostavljanja ili divljeg odlaganja otpada ili nekontroliranog gospodarenja otpadom, uključujući bacanje otpada u okoliš.”;

21. članak 37. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 37.*

Izvješćivanje

1. Države članice Komisiji dostavljaju podatke o provedbi članka 11. stavka 2. točaka od (a) do (d) i članka 11. stavka 3. za svaku kalendarsku godinu. Navedene podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se prikupljaju podatci. Podatci se dostavljaju u formatu koji je utvrdila Komisija u skladu sa stavkom 6. Prvim izvješćem obuhvaćeni su podatci za razdoblje od 1. siječnja 2020. do 31. prosinca 2020.

2. Države članice Komisiji dostavljaju podatke o provedbi članka 9. stavka 4. svake dvije godine. Navedene podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajnog razdoblja za koje se prikupljaju podatci. Podatci se dostavljaju u formatu koji je utvrdila Komisija u skladu sa stavkom 6. Prvim izvješćem obuhvaćeno je razdoblje od 1. siječnja 2020. do 31. prosinca 2021.

3. Za potrebe potvrde uskladenosti s člankom 11. stavkom 2. točkom (b), o količini otpada koji se upotrebljava za postupke nasipavanja izvješće se odvojeno od količine otpada koji se priprema za ponovnu uporabu ili recikliranje. O ponovnoj preradi otpada u materijale koji će se upotrebljavati za postupke nasipavanja izvješće se kao o nasipavanju.

4. Podatcima o kojima države članice izvješćuju u skladu s ovim člankom prilaže se izvješće o provjeri kvalitete i izvješće o mjerama poduzetima u skladu s člankom 11.a stavkom 4.

5. Komisija revidira dostavljene podatke u skladu s ovim člankom i objavljuje izvješće o rezultatima revizije. Izvješćem se procjenjuju organizacija prikupljanja podataka, izvori podataka i metodologija u uporabi u državama članicama te cjelovitost, pouzdanost, pravovremenost i dosljednost tih podataka. Procjena može uključivati posebne preporuke za poboljšanje. Izvješće se izrađuje svake tri godine.

6. Komisija donosi provedbene akte o utvrđivanju formata za dostavu podataka u skladu sa stvcima 1. i 2. te za izvješćivanje o postupcima nasipavanja. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 39. stavka 2.”;

22. članak 38. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Komisija može izraditi smjernice za tumačenje definicija uporabe i zbrinjavanja.

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a radi detaljnog opisa primjene formule za postrojenja za spaljivanje iz Priloga II. točke R1. Mogu se uzeti u obzir lokalni klimatski uvjeti, kao što su jačina hladnoće i potreba za grijanjem, u mjeri u kojoj oni utječu na količinu energije koja se tehnički može upotrijebiti ili proizvesti u obliku električne energije, topline, rashladne energije ili tehnološke pare. Lokalni uvjeti u najudaljenijim regijama iz članka 349. trećeg podstavka Ugovora o funkcioniranju Europske unije i u teritorijima iz članka 25. Akta o pristupanju iz 1985. također se mogu uzeti u obzir.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a radi izmjene priloga od I. do V. s obzirom na znanstveni i tehnički napredak.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a potrebnih za izmjenu Priloga VI.”;

23. umeće se sljedeći članak 38.a:

„*Članak 38.a*

Delegiranje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 5. stavka 2., članka 6. stavka 2., članka 7. stavka 1., članka 11.a stavka 2., članka 11.a stavka 6., članka 26., članka 27. stavka 1., članka 27. stavka 4. te članka 38. stavaka 1., 2. i 3. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme od [*unijeti datum stupanja na snagu ove Direktive*].

3. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 5. stavka 2., članka 6. stavka 2., članka 7. stavka 1., članka 11.a stavka 2., članka 11.a stavka 6., članka 26., članka 27. stavka 1., članka 27. stavka 4. te članka 38. stavaka 1., 2. i 3. Odlukom o opozivu okončava se delegiranje ovlasti koje je u toj odluci navedeno. Opozivom se proizvode učinci od dana nakon dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. Odluka ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim doneše delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 5. stavkom 2., člankom 6. stavkom 2., člankom 7. stavkom 1., člankom 11.a stavkom 2., člankom 11.a stavkom 6., člankom 26., člankom 27. stavkom 1., člankom 27. stavkom 4. i člankom 38. stavcima 1., 2. i 3. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće na njega ne ulože prigovor u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću ili ako i Europski parlament i Vijeće prije isteka tog roka obavijeste Komisiju da neće uložiti prigovor. To se razdoblje na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća produžuje za dva mjeseca.”;

24. članak 39. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 39.*

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor. Taj je odbor odbor u smislu Uredbe (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća(*)).

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EZ) br. 182/2011.

(*) Uredba (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”;

(25) Prilog VI. dodaje se u skladu s Prilogom ovoj Uredbi.

Članak 2.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do [*umetnuti datum 18 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive*]. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.
Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.
2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donešu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljen u Bruxellesu,

Za Europski parlament

Predsjednik

Za Vijeće

Predsjednik